II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/2237 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2020. augusztus 13.)

az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a vénuszkagylók (*Venus* spp.) egyes olasz felségvizeken érvényes minimális állományvédelmi referenciaméretétől való eltérés tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 15. cikke (2) bekezdésére.

tekintettel a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 21-i 1967/2006/EK tanácsi rendeletre ([3]) és különösen annak 15a. cikkére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet célja a visszadobás gyakorlatának az Unió halászati tevékenysége tekintetében történő fokozatos felszámolása a fogási korlátok, valamint – a Földközi-tengeren – a minimális méretekre vonatkozó előírások hatálya alá tartozó fajok állományait érintő fogások kirakodására irányuló kötelezettség bevezetése révén.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint a tengerfenéki halászat vonatkozásában a Földközi-tengeren a halászatot meghatározó fajokra legkésőbb 2017. január 1-jétől, az összes többi fajra pedig legkésőbb 2019. január 1-jétől érvényes a kirakodási kötelezettség.

(3) A Bizottság által 1380/2013/EU rendelet szerint elfogadott visszadobási tervek magukban foglalhatnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában foglalt előírásokat, beleértve a minimális állományvédelmi referenciaméretek (a továbbiakban: MCRS) meghatározását.

(4) Az 1967/2006/EK rendelet 15a. cikke és az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a visszadobási tervek elfogadása céljából minimális állományvédelmi referenciaméretet állapítson meg a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajokra vonatkozóan azzal a céllal, hogy biztosítható legyen a tengeri élőlények fiatal egyedeinek védelme. E cikkek értelmében a minimális állományvédelmi referenciaméret adott esetben eltérhet az (EU) 2019/1241 rendelet X. mellékletében meghatározott méretektől.

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
([2]) HL L 198., 2019.7.25., 105. o.
([3]) HL L 409., 2006.12.30., 11. o.

(5) Az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([4]) az Olaszország által benyújtott ajánlás alapján, a földközi-tengeri tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően, valamint figyelembe véve a HTMGB szakvéleményét és az (EU) 2019/1241 rendelet hatálybalépését, a vénuszkagylók (*Venus* spp.) egyes olasz felségvizeken folytatott halászatára vonatkozóan visszadobási tervet hozott létre a 2020. január 1. és 2022. december 31. közötti időszakra. A vénuszkagylók esetében azonban a 22 mm-es csökkentett minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazását az említett rendelet egy évre, 2020. december 31-ig engedélyezte. Ugyanakkor az MCRS-nél kisebb vénuszkagylók -fogásainak a magas túlélési arányon alapuló mentességét a szóban forgó rendelet 2022. december 31-ig engedélyezte.

(6) Olaszország az egyetlen olyan tagállam, amely a 9-es, 10-es, 17-es és 18-as jelű GFCM földrajzi alterületek olasz felségvizein közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel bír a vénuszkagylók halászatában. 2020. március 2-án Olaszország közös ajánlást nyújtott be, amelyben kérte az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendeletben a vénuszkagyló-állományok tekintetében meghatározott MCRS-eltérés 2022. december 31-ig történő meghosszabbítását.

(7) Az Olaszország által benyújtott közös ajánlást a HTMGB (HTMGB 20-01) ([5]) megvizsgálta az (EU) 2019/1241 rendelet 3. és 4. cikkében foglalt célkitűzések és célértékek szempontjából.

(8) A HTMGB megjegyezte, hogy az új közös ajánlásban szereplő hosszgyakoriság-megoszlás (2017–2019) azt sugallja, hogy a kisebb (25 mm-ről 22 mm-re csökkentett) MCRS-nek az (EU) 2016/2376 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([6]) keretében történt első, 2017. évi végrehajtása óta a Marche régió egyes területein a megfigyelések szerint nőtt a 22 mm-nél nagyobb egyedek száma. A HTMGB továbbá megállapította, hogy az állományok állapota stabilnak tűnik, vagy javul azokban a térségekben, amelyekről elegendő információ áll rendelkezésre. A HTMGB megállapítja, hogy az irányítási terv olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek valószínűleg hatékonyabbak a vénuszkagyló-populációk kiaknázási rátáinak a kezelése terén mint a 2017 előtt érvényes feltételek. A HTMGB megállapítja továbbá, hogy mivel a vénuszkagylókra vonatkozó csökkentett MCRS még mindig nagyobb az ivaréretté váló vénuszkagylók méreténél (15–17 mm), valószínűleg nem fejt ki káros hatást az állomány reprodukciós képességére és vélhetően csekély hatással lesz a fiatal egyedek kiaknázási mértékére.

(9) A Bizottság megítélése szerint a közös ajánlás jelenlegi szakaszában rendelkezésére álló információk, valamint a HTMGB 19-02 és 20-01 számú értékelése alapján a minimális állományvédelmi referenciamérettől való eltérés összhangban áll az olaszországi felségvizekben élő vénuszkagyló-állomány fenntartható kiaknázására irányuló célkitűzéssel. Noha a HTMGB megjegyzi, hogy a Marche régióra és a Puglia régióra vonatkozó információk hézagosabbak voltak, a Bizottság úgy véli, hogy a vénuszkagyló-populáció ezekben a régiókban gyarapodott az elmúlt két évben, valamint bizonyítékok vannak arra, hogy az állomány jelentős mértékben pótlódott. A Bizottság szerint amíg a vénuszkagylókra javasolt csökkentett MCRS nagyobb az ivaréretté váló vénuszkagylók méreténél (15–17 mm között), valószínűleg csekély a kiaknázásnak a növendék egyedekre kifejtett hatása, ami megfelel az (EU) 2019/1241 rendelet 18. cikkének. Az alacsonyabb MCRS hozzájárult a halászati tevékenység tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának mérsékléséhez azáltal, hogy jelentős mértékben csökkent a kotrással halászott területek kiterjedése. Ennek alapján úgy tűnik, hogy a javasolt csökkentett MCRS megfelel az (EU) 2019/1241 rendelet 15. és 18. cikkében szereplő, technikai intézkedéseket célzó követelményeknek. A fenti következtetések fényében a kért eltérést 2022. december 31-ig indokolt engedélyezni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a nemzeti irányítási tervvel összhangban Olaszország a Bizottságnak küldendő éves jelentések révén szorosan figyelemmel fogja kísérni a vénuszkagyló-állományok állapotának alakulását.

(10) A közös ajánlásban előterjesztett intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével.

(11) Az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(12) mivel az e rendelet szerinti intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászattal összefüggő gazdasági tevékenységét és a halászati idény tervezését, e rendeletnek a kihirdetése után azonnal hatályba kell lépnie,

---

([4]) A Bizottság (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. augusztus 28.) a vénuszkagylók (*Venus* spp.) egyes olasz felségvizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 2., 2020.1.6., 1. o.).

([5]) Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) – 63. plenáris jelentés – Írásbeli eljárás (PLEN-20-01). Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2020, ISBN 978-92-76-18117-0, doi:10.2760/465398, JRC120479https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2660523/STECF+PLEN+20-01.pdf/262e4bef-ca24-4ce7-b0cb-b95f67e1538f

([6]) A Bizottság (EU) 2016/2376 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 13.) a Vénusz-kagyló (*Venus* spp.) Olaszország területi vizein folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv meghatározásáról (HL L 352., 2016.12.23., 48. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendelet módosítása

Az (EU) 2020/3 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikkének harmadik bekezdését el kell hagyni.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. augusztus 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN